

det jo heller ikke ganske overensstemmende med de faktiske Forhold, thi det er ikke udtalt i Bemærkningerne, at det er et Haandværk. Der er sagt, at her i Danmark er man aldrig gaaet til at anerkende Fotograferingen for at være, hvad den er i de romanske Lande, hvor man anser den for at være noget, der kan ligestilles med Kunst, men at man indrømmer, at der skal adskilligt Snille til, ogsaa Aandsarbejde til for at gøre det Arbejde rigtig godt; saa man har ikke stillet det i Klasse med Haandværk. Havde man det, havde man heller ikke faaet Loven af 1865. Men jeg ser paa den anden Side nogle Lyspunkter i det ærede Medlems Udtalelser, og det var de Ord, han fremsatte om, at det ærede Medlem ikke har noget imod, at den 5-aarige Beskyttelse, som nu gælder, dog udvides noget — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Jeg vil haabe, naar Forslaget nu kommer i Udvalg, og de forskellige Anskuelser komme til at brydes der paa nært Hold, at Resultatet, der kommer ud deraf, maa blive saa gunstigt som muligt for dette Lovforslag. Det er ikke dettes Hensigt at etablere en unødigt stor Beskyttelse, men det er ganske vist Hensigten at imødekomme et Krav, der er stillet fra Fotograferne, og desuden at rette sig efter, hvad der er vedtaget paa Berliner-konferencen i 1908. Det er jo en Kendsgerning, at det ikke blot er i de romanske Lande, at Fotograferne have lang Beskyttelse — der altsaa 50 Aar efter Død —, men at der ogsaa i andre Landes Lovgivning, i England og Tyskland o. s. v., er længere Beskyttelse for Fotografer end hos os; saa det skulde være mærkeligt, om Danmark netop var et af de ganske faa Lande, der saa ret i den Sag og mente, at en noget udvidet Beskyttelse for Fotografer behøvedes der ikke, og at det ikke en Gang var korrekt at give den.

Bramsen: Jeg maa gøre den Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse, at naar jeg har sagt, at der var noget ganske enestaaende, eller noget ganske nyt, tror jeg, det var i Forbindelse med den Protokol, der skal føres i den højtærede Ministers Ministerium. Det er vist noget nyt; jeg ved ikke, om der er noget Sidestykke til det. Der maa vel ogsaa ansættes nogle Folk i den Anledning, og hvis der efterhaanden kom til at ligge saadanne Protokoller om næringsdrivende rundt omkring i de forskellige Ministerier, hvor de paagældende skulde

op og skrive sig ind i, og hvor andre Folk skulde kunne faa Underretning om Indholdet, tror jeg nok, at vi skulde overveje det. Det er under alle Omstændigheder noget nyt.

Hvad det angaar, at den højtærede Minister i sine Bemærkninger til Lovforslaget ikke har kaldt Fotografering for Haandværk, skal jeg jo ikke bestride det; men den højtærede Minister har skrevet, at man dog ikke med Rette kan kalde Fotografiet for et Aandsværk, saa det er dog nogenlunde det samme; thi naar man ikke kan kalde det for Aandsværk, ved jeg egentlig ikke, hvorledes Fotograferingen skulde kunne kaldes for noget andet end et Haandværk. Jeg har tilføjet, at jeg betragter det som et meget fint og interessant Haandværk, der udkrævede stort Snille og Dygtighed. Men det er dog kun Reproduktion. Det er ganske mærkværdigt, at de Herrer her forlange, hvad Ministeren her foreslaar i Lovforslaget, at man ikke maa reproducere Fotografier; man maa end ikke lave Kobberstik af dem, altsaa ikke bruge dem til derudaf at lave Kunstværker. Det er dog ganske mærkværdigt, da disse Fotografers hele Virksomhed netop er Reproduktion; deres egne Arbejder maa blot ikke reproduceres. Det er ganske ejendommeligt. Medens Forfatteres og Kunstneres Virksomhed overalt kan siges at være en Produktion, er det her en Reproduktion, man beskæftiger sig med, og det kan derfor ikke nægtes, at der er principiel Forskel mellem en Lov herom og Loven om Forfatter- og Kunstnerret. Hvad Varigheden af Beskyttelsen angaar, som her gives, nemlig 15 Aar plus Mandens Levealder, er den jo endogsaa meget, meget længere end den, der gives i vor Lovgivning om Patenter (Afbrydelse). Jo, de gælde i 15 Aar, men her faar man 15 Aar plus Levealderen. Hvis Manden gaar fallit 3—4 Aar efter, at han har fotograferet, eller hvis han bliver 80 Aar, maa ingen røre de af ham optagne Fotografier. Hans Forretning er maaske helt og holdent ophørt. Hans Arbejder ere dog en Handelsvare; de kunne reproduceres i Tusendevis af ham selv. Det kunne en Malers dog ikke. Og alligevel har Fotografen en Beskyttelse, der langt overstiger en Opfinders, der udtager Patent paa sin Opfindelse. Jeg vil bede den højtærede Minister være overbevist om, at jeg ser med Velvillie paa Forslaget. Jeg agter heller ikke at modsætte mig det, men jeg beder Ministeren betænke, om der ikke kunde være adskillig Grund til at overveje, hvor vidt